

[Ninn-Hansen.]

som udvalget har givet udtryk for sympati over for tanken om at gennemføre skattemæssige lempelser for studerende med arbejdsindtægter i studietiden, også med henblik på de skattemæssige vanskeligheder, som kan tænkes at opstå i forbindelse med eksamenslæsning, og ønsker foretaget en nærmere undersøgelse af mulighederne herfor.

Undervisningsministeren har i denne forbindelse oplyst, at undervisningsministeriet for kort tid siden har taget skridt til nedsættelse af et udvalg bl. a. med den opgave at undersøge den studerende ungdoms økonomiske vilkår, herunder dens skatteproblemer, og at udvalget vil blive anmodet om at afgive sin betænkning ikke senere end den 1. oktober 1959.“

Nu ved vi alle, at den højtærede undervisningsminister jo ellers plejer at lægge vægt på at søge at få mange med til at vedtage de lovforslag, ministeren fremsætter; derfor har det overrasket mig, at dette lovforslag fremkommer på denne måde, for den højtærede minister ved jo dog, at det var en forudsætning for den enighed, vi opnåede sidste gang, at vi fik loven til revision i løbet af forholdsvis kort tid, men på et tidspunkt, hvor vi også kunne tage stilling til spørgsmålet om skattelempelser. Det er ikke alene de her i udvalgsbetænkningen omtalte skattelempelser, vi har regnet med at få en redegørelse for ved denne lejlighed, ved denne revision, det gælder også de skattelempelser, som det ærede medlem hr. Henry Christensen omtalte, nemlig skattelempelserne for forsørgerne, der betaler deres børns studier. Den højtærede minister ved, at i det forslag til en skattereform, som venstre og det konservative folkeparti har fremsat i form af et forslag til beslutning, foreslås reglerne ændret til gunst for de forsørgerne, der har studerende børn. Vi kender jo endnu ikke dette forslags skæbne, lige så lidt som vi ved noget om, hvilke resultater man er nået til i det udvalg, som den højtærede undervisningsminister har nedsat til at behandle skatteproblemerne for de unge, der har indtægter i studietiden. Det eneste, vi ved, er, at for denne kategori af studerende er forholdene blevet dårligere i mellemtiden,

idet den skattelov, der er gennemført, med en tillægsskat for unge, bevirker, at unge studerende, der ikke har haft mulighed for at spare op, fordi deres erhvervsindtægter skal anvendes til studierne, bliver skattemæssigt hårdere ramt, end de blev det, dengang vi ændrede loven om ungdommens uddannelsesfond. Vi er jo ikke de eneste, der har det synspunkt, at det er rimeligt at stille spørgsmålet om skatteproblemet op i sammenhæng med denne lovgivning. Må jeg minde den højtærede minister om en leder, der stod den 1. marts i Middelfart Venstreblad, altså et radikalt blad — jeg anmoder om tilladelse til et citat. Der står:

„Da man altså erkender, at investering i unges uddannelse er en fornuftig foranstaltning, lod det sig måske gøre at yde forældrene en skattemæssig lettelse i stedet for at give datteren eller sønnen et tilsvarende beløb. En skattebegunstigelse — med dette bestemte formål — kunne vel skaffe lige så mange eller flere penge frem, som når man nu lader dem tage omvejen over statskassen. Eller det er måske at sætte en ny krølle på vort i forvejen overkrokkede skattesystem?“

Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede minister kan være så fjern for de synspunkter, der her er fremsat i et radikalt blad, at den højtærede minister vil afvise, at man får disse problemer vedrørende beskatningen af de unge, der arbejder i studietiden, og af de forsørgerne, der betaler til deres studium, taget ind i spørgsmålet om den støtte, der skal ydes de studerende, så man altså får rigtige principper lagt til grund for den støtte, vi gerne ser.

Den højtærede minister er jo bekendt med, at oppositionen har fremsat en række forslag til besparelser. Under en tidligere debat her i dag meddelte den ærede socialdemokratiske ordfører, at man nok skulle få behandlet disse besparelsesforslag i udvalgene, således at man fik en afgørelse. Det får vi jo nu se, men det er heller ikke ligegyldigt, hvilken stilling regeringen og altså folketingsflertallet tager til de besparelser, der er fremsat forslag om. Man kan ikke forvente, at det konservative folkeparti skal stå parat, når det drejer sig om udgiftsforøgelser, og samtidig se på, at man fra anden side enten ikke behandler eller stemmer de forslag til besparelser ned, der er fremsat fra vor side.